

A gyalogtúra 2014

Idén év elején igazán különleges volt a gyalogtúránk, hiszen inkább egy tanévvindító, fél-gimnáziumi tanulmányzáró kis kirándulás volt. A pályaudvari kijelzőktől elkirándultunk az 5-ös vágányig, felszálltunk egy vonatra, elvonatoztunk Nagymarosig, hiszen ott éppolyan az erdő, amiben érdemes kirándulni. Úgyhogy kirándultunk, és felmerült a kérdés, miért nem spóroltunk a költségekkel, és miért nem mentünk inkább egy közelebbi erdőbe, mint a Gellért hegy. A válasz helyett elkirándultunk Törökmezőre, és így megállapíthattuk, hogy itt már hetedikben is jártunk, csak akkor ősszel. Már út közben több megállapítás is történt, egyik ezek közül, hogy 6-ra haza akarunk érnünk. Mivel az osztály nagy részének tényleg most kezdődött a gimnáziumi másfél évfolyam - a felső- ezt megünnepelendő pezsgőztünk egyet. (Múagyagpohár-Gyerekpezsgő, de: több ízben+átlátszó pohár:) A nyárimunka-beszámolás (vagy a nyári-munkabeszámolás), és a nyári élmények elmesélése sem okozott gondot. Illetve megosztottunk néhány maradandó élményt a múltból, amire jó emlékezni. Pl.: Múzeumlátogatás Velkey Tanár Úrral. A változatosság kedvéért ezen a kiránduláson IS fociztunk egy pár órát. Kifáradva, és kiizzadva elindultunk Zebegénybe, ahol fagyaltot vásároltunk, és befizettük a kirándulás 1000 Ft-os díját. Majdnem beálltunk egy futóverseny megnyerésébe, de sajnos a vonat közeledett, így DJName további számaiból sajnos kimaradtunk, és Zebegényt is elhagytuk. A vonaton, - bár Mestyanek Tanár Úr minden órán elmondta, hogy tilos- kekszet, és puszedlit ettünk, kínozza ezzel a fogyasztókat, az éheseket, és elősegítve a csomagolással keletkező 10vödörnyi szemét óceánelárasztását, a keletkező gázokkal pedig a globális felmelegedést és a magyar félsivatag létrejöttét. Az igazán tanulságos beszámoló szeretné felhívni figyelmünket a tudatos, felelős, felsős évekre. A vonat szerencsésen megérkezett a pályaudvarra, ahol mindenki leszállt róla. Így ért hát véget az elmúlt 3 év.

Jáki Tamás